

تکلیف درس چند رسانه ای

نام و نام خانوادگی: بیتا وفائی

شماره دانشجویی: 404224783

۱- از نظر شما کودکان و نوجوانانی که در عصر هوش مصنوعی زیست میکنند، چگونه تحت تأثیر ویژگیهای این عصر قرار خواهند گرفت؟ از این منظر چه تفاوت‌هایی با نسلهای پیش از خود دارند؟ (در مواردی مانند شکلگیری هویت، تربیت، آموزش، خانواده، جامعه پذیری...،)

به نظر می‌رسد کودکان و نوجوانانی که امروز در فضای پررنگ هوش مصنوعی رشد می‌کنند، نسبت به نسل‌های قبل تحت تأثیر عمیق‌تری از فناوری قرار دارند. آن‌ها از سنین کم با ابزارهای دیجیتال و الگوریتم‌های هوشمند آشنا می‌شوند و همین موضوع بر بخش‌های مختلف زندگی‌شان اثر می‌گذارد.

در شکل‌گیری هویت، الگوهایی که از فضای مجازی و پلتفرم‌های مختلف می‌گیرند بسیار پررنگ‌تر از گذشته است.

در آموزش و تربیت، یادگیری برایشان سریع‌تر و در دسترس‌تر شده، اما ممکن است صبر و تمرکز نسل‌های قبل را کمتر داشته باشند.

در روابط خانوادگی گاهی فاصله ایجاد می‌شود، چون بخش زیادی از وقت‌شان صرف استفاده از ابزارهای دیجیتال می‌شود.

در جامعه‌پذیری نیز روابط آنلاین جایگزین تعاملات واقعی شده و ممکن است بر مهارت‌های ارتباطی آن‌ها تأثیر بگذارد.

در مجموع، این نسل هم فرصت‌های بیشتری دارد و هم در معرض چالش‌های متفاوتی قرار گرفته است.

2- یک نسبت مطلوب میان کودکان با هوش مصنوعی چه ویژگیهایی دارد؟ آنان در معرض چه فرصت‌ها و تهدیداتی قرار دارند؟

یک رابطه سالم میان کودکان و هوش مصنوعی زمانی شکل می‌گیرد که استفاده از این فناوری با محدودیت‌ها و نظارت مناسب همراه باشد.

هوش مصنوعی می‌تواند فرصت‌هایی مانند یادگیری بهتر، تقویت خلاقیت، بازی‌های آموزشی و پاسخ‌گویی سریع به پرسش‌ها را برای کودکان فراهم کند.

اما تهدیدهایی هم وجود دارد؛ مانند وابستگی بیش از حد، مواجهه با محتوای نامناسب، کاهش ارتباطات خانوادگی و جمع‌آوری اطلاعات شخصی بدون آگاهی کودک.

بنابراین بهترین وضعیت زمانی است که کودک از امکانات هوش مصنوعی بهره ببرد اما این استفاده با کنترل والدین و انتخاب محتوای مناسب سن او همراه باشد.

3- یک نسبت مطلوب میان نوجوانان با هوش مصنوعی چه ویژگیهایی دارد؟ آنان در معرض چه فرصت‌ها و تهدیداتی هستند؟

نوجوانان نسبت به کودکان استقلال بیشتری دارند، بنابراین لازم است که در استفاده از هوش مصنوعی سواد رسانه‌ای و مهارت تشخیص به آن‌ها آموزش داده شود.

هوش مصنوعی برای نوجوانان فرصت‌هایی مانند یادگیری مهارت‌های جدید، کمک به درس، پیدا کردن مسیرهای شغلی و تولید محتوا ایجاد می‌کند.

در مقابل، تهدیدهایی مثل مقایسه بیش از حد با دیگران، تأثیر گرفتن از اطلاعات نادرست، کاهش تمرکز و وابستگی به فناوری برای آن‌ها وجود دارد.

یک رابطه مطلوب زمانی است که نوجوان بتواند هوش مصنوعی را برای پیشرفت شخصی و تحصیلی به کار بگیرد، اما گرفتار آسیب‌ها و اعتیاد دیجیتال نشود.

4- مهمترین الزامات و بایستههایی که در سیاستگذاری هوش مصنوعی به منظور حمایت از حقوق کودکان و نوجوانان باید مورد توجه قرار گیرند، کدامند؟ (در مواردی مانند حق هویت، حقوق خانوادگی، حق سلامت و رشد، حق تفریح، بازی و ورزش، حقوق فرهنگی، آموزشی و تربیتی، حق امنیت و حفظ حریم خصوصی و ...)

در سیاستگذاری مرتبط با هوش مصنوعی و کودکان، چند اصل اساسی باید مورد توجه قرار گیرد:

حق هویت: حفاظت از اطلاعات شخصی و جلوگیری از جمع‌آوری داده‌های حساس.

حقوق خانوادگی: امکان نظارت و نقش فعال خانواده در استفاده کودک از فناوری.

سلامت و رشد: پیشگیری از آسیب‌های روانی و جسمی ناشی از استفاده بیش از حد از ابزارهای هوش مصنوعی.

حق تفریح و بازی: حفظ تعادل بین استفاده از فناوری و فعالیت‌های واقعی.

حقوق فرهنگی و آموزشی: استفاده از هوش مصنوعی به عنوان مکمل آموزش، نه جایگزین کامل آن.

امنیت و حریم خصوصی: ایجاد قوانین سختگیرانه برای پلتفرم‌هایی که کودکان از آنها استفاده می‌کنند.

سیاست‌ها باید به گونه‌ای تنظیم شوند که کودکان از مزايا بهره‌مند شوند و در برابر خطرات محافظت گردند.

5- سیاستگذاری در این زمینه در ایران، چه تفاوت‌ها و شباهتهایی با اسناد و سیاستهای جهانی و یا دیگر کشورها خواهد داشت؟

به نظر می‌رسد سیاستگذاری در ایران در برخی زمینه‌ها با سایر کشورها شباهت دارد؛ مثلاً توجه به امنیت کودکان، حریم خصوصی و کنترل محتوا.

اما تفاوت‌هایی نیز وجود دارد؛ مانند حساسیت بیشتر نسبت به مسائل فرهنگی، محدودیت در برخی پلتفرم‌ها و سرعت کمتر در تدوین قوانین نسبت به کشورهای پیشرفته.

در کشورهای توسعه‌یافته معمولاً زیرساخت‌ها کامل‌تر و قوانین دقیق‌تر است، اما در ایران این روند هنوز در حال شکل‌گیری است.

با این حال، هدف مشترک همه کشورها این است که کودکان و نوجوانان بتوانند از فناوری استفاده کنند بدون اینکه در معرض آسیب‌های آن قرار بگیرند.